

Locul în care toate poveștile se întrepătrund

Alexandra Crăciun*

„Când cineva te întreabă cine ești, spui o poveste”, nota Richard Kearney în cartea sa *Despre povești* apărută la Editura Tracus Arte, în traducerea doamnei Carmen Mușat.

Este tocmai ceea ce face artista Luminița Gliga, într-o expoziție confesiune, cu titlul MORFO ABSTRACT, deschisă în perioada 1–30 noiembrie 2023, la Galeria Romană.

Paradoxal, poveștile acestea ce poartă nume ciudate: *Grădina acvatică*, *Amintirile unei lumi tropicale*, *Sufletele copacilor*, *Salvând un fluture* sau *Istorii medievale* sunt toate, până la un punct, povești personale despre lumi văzute și nevăzute pe care artista le decupează în culoare.

Pentru Luminița Gliga desenul este un *joc secund*, pentru că ea reprezintă aerul, distanța, lumina interstițială în care timpul se oprește pentru a fi povestit.

Acolo personajul se transformă în siluetă, iar obiectul în umbră, într-o logică ce nu mai funcționează binar. Și atunci vezi cum sufletul copacilor se topește în cer, în timp ce seva carbonizează anxietății urbane, vezi cum peștele înoată prin norii unei mări răsturnate, iar fluturile te fixează în zbor, cu pupile uscate.

Abandonând dimensiunea mimetică, lucrările Luminiței Gliga deschid firul poveștii ca pe un ghem al Ariadnei desfășurat, infinit, ramificat, colorat în o mie de feluri.

În tușe fine, artista nu dă un verdict, ci și lasă povestea deschisă în „Lichtung”, în *lumina-luminiș*, despre care vorbea Martin Heidegger pentru a-i face pe privitori să reînvețe să vadă.

Și astfel în acoladele de culoare ce amintesc uneori de *Der Blaue Reiter*, alteleori de Klimt, fiecare regăsește o formă a propriei sale memorii, transformate în lumină, o culoare uitată, o nuanță ce părea să țină doar de diafan.

Atunci când le privești intens ai senzația că pânzele Luminiței Gliga fac parte dint-un exercițiu de anamneză, în care amintirile ei reposedite devin amintirile tale, ca atunci când doi necunoscuți privesc pe fereastra aceluiași tren.

Și astfel înțelegi de ce expoziția numește și forma și negația ei în titlu, de ce MORFO ABSTRACT reface morfologia genului nonfigurativ într-o altă dimensiune, o dimensiune vibrantă, elocventă, o dimensiune în care toate poveștile se întrepătrund.

Luminița Gliga. *Poveste medievală*
Acrylic pe pânză [70 x50 cm].

Luminița Gliga. *Amintiri dintr-o lume tropicală II.*
Acrylic pe pânză [90 x 90 cm].